

levend begraven

Leni en Emma

Voor vele Romeine was de dood niet het einde. De overledenen kwamen terecht in de hel, met aan het hoofd Pluto. De veerman Charon transporteerde de doden over de Styx, daarvoor dienden de munstukken. De rechters boordeelden hun levenswandeling.

Een Romeinse begrafenis

Bij de Romeinen was de onderwereld een onderdeel van de literatuur en de

-2-
Gratmonumenten werden vaak prachtig

mythologie, maar dat leefde niet echt bij de gewone Romeinen. Zij geloofden dat de overledenen verder leefden in hun graf. In grafscripturen vermelden ze dat een graf een domus aeterna heet die hangt af naar gelang hun rijkdom.

-3-
versierd. Er bestonden familiegraven dat is een stuk grond met meerdere graven voor het hele gezin maar ook personeel en vrijgelatenen.
vanaf de 2de eeuw na chr. waren er ook catacomben, waar de doden ondergronds in de wanden van gangen werden begraven.
Er waren verschillende rituelen voor de zorg van een dode zoals met een rituele kus vingt een familielid de laatste adem op, daarna spraken ze de dode aan met zijn namen en functies en ze sloten zijn ogen en mond. Vrouwen maakten het lichaam van de dood schoon en kleedden het mooi aan terwijl de

www.minibooks.ch

-4-
familie er onverzorgd bij zat als teken van rouw. De mannen droegen bijvoorbeeld een tunica en schoren zich niet en vrouwen lieten hun haren los en maakten zich niet op.

-5-
-7-
-9-